

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Església pel treball decent, ara i aquí

El proper dia 7 d'octubre celebrarem la Jornada Mundial pel Treball Decent. Enguany la celebració està emmarcada pel drama de la pandèmia del coronavirus i per les seves conseqüències en el món del treball. Si abans ja hi havia moltes persones en risc d'haver d'anar a l'atur, ara són moltes més les afectades, sobretot les que fan les feines més senzilles. Al món hi ha prou recursos perquè tothom pugui viure dignament, la qüestió és com aconseguir que es reparteixin més fraternalment perquè tothom pugui viure decentment i arribar a final de mes. Per ajudar a superar aquesta difícil situació, l'Església recorda que hem de posar al centre de l'activitat econòmica les persones i les famílies.

La globalització i el desenvolupament tecnològic han provocat un intens debat sobre el futur del món del treball, i caldrà estudiar com es pot crear feina per com-

pensar les previsible i doloroses pèrdues de llocs de treball. Actualment, amb les conseqüències de la pandèmia s'obren encara més interrogants. En qualsevol cas, des de l'Església volem mantenir l'esperança en la solidaritat i la fraternitat de les persones i institucions.

Necessitem recuperar el sentit comunitari i fraternal de la societat buscant el bé comú i reivindicant el paper de la política, exercida amb honestat i transparència. Cal recuperar el contracte social tot fent plena confiança a les persones, més encara, és urgent un nou contracte social per al treball. L'economia productiva ha de crear més treball decent i sostenible, s'ha de repartir millor la feina i reduir, si cal, la jornada laboral. Es tracta de repartir el treball i repartir millor els beneficis. A la vegada, cal invertir més en formació per capacitar i reciclar professionalment les persones.

L'Església recorda que tothom té dret a un treball digne i decent, i també que cal donar resposta a tanta gent que pateix per falta de feina o que es veu obligada a fer feines precàries. Si no arriben polítiques més actives i eficaces contra l'atur, si no s'arriba a un plantejament radicalment diferent de l'economia, es farà cada vegada més necessària una renda bàsica universal que arribi a tothom per tal d'ajudar les persones i les famílies menys afavorides. Tot plegat gestionat sempre amb la màxima eficàcia i transparència, i amb la participació de totes les parts afectades.

La crisi de la Covid-19 està actuant com a catalitzador d'una proposta que es venia debatent al món de l'economia: un ingrés mínim vital. La pandèmia ha suscitat l'acord —amb matisos— entre personatges públics amb pensaments oposats, ara alineats a favor d'una ajuda per a les famílies que no tenen recursos per afrontar les seves despeses bàsiques.

El diumenge de Pasqua, el Papa Francesc, en una carta adreçada a moviments i organitzacions socials, assenyalava que en aquest temps d'especial dificultat, les persones, les comunitats i els pobles han d'estar en el centre de tot, units per guarir i compartir, com un veritable exèrcit invisible que lluita a les trinxeres més perilloses. Un exèrcit sense altres armes que la solidaritat, l'esperança i el sentit de comunitat que avui es revifem, perquè ningú se salva sol, ni pot fer camí per la vida de manera individualista. En aquesta carta, el Papa llança la proposta d'«un salari universal que reconegui i dignifiqui les nobles i insubstituïbles tasques que realitzen» moltes persones que viuen el dia a dia sense cap tipus de garanties legals que els protegeixi.

Us convido en aquest diumenge a sentir-nos a prop de tantes persones que pateixen doloroses situacions i, seguint la Doctrina Social de l'Església, ajudem a la recerca de solucions.

ENTREVISTA

Per la inclusió social

AGNÈS BENEDICTO

Amb la voluntat de donar resposta a les dificultats que presenten les famílies que atén Càritas diocesana de Terrassa, moltes d'elles en situació d'atur i sense prestació econòmica, l'abril de 2015 va néixer APASOMI, una entitat que ajuda a la inserció laboral de persones en risc d'exclusió social. «Ho fem des de la tranquil·litat que durant el temps que són amb nosaltres tenen un contracte d'inserció que els permet una economia estable i reduir l'angoixa», afirma Agnès Benedicto, tècnica d'acompanyament d'APASOMI.

Com s'intueix la mà de Càritas en la formació que ofereix?

Les persones que arriben a APASOMI realitzen un procés personal i laboral des del programa laboral de Càritas, que vetlla perquè aprenguin coneixements tècnics i professionals atenent el seu procés vital. El vincle amb la persona és una de les essències de Càritas, que afavoreix la transmissió de valors i l'acompanyament del participant en el seu procés.

Com transmeteu els valors cristians?

A través del treball i la formació laboral, aprofundim en els valors de la persona i els ajudem a posicionar-los davant d'ells mateixos i de la societat. Des d'APASOMI i Càritas, formem persones i promovem treballadors per inserir-los a les empreses que, sensibilitzades amb la situació dels més vulnerables, opten per donar-los una segona oportunitat.

Per què val la pena treballar en aquest àmbit?

A APASOMI creem llocs de treball i activitat empresarial de qualitat, dins d'una economia solidària que pretén donar segones oportunitats i empoderar les persones. Vivim la recuperació emocional de persones a qui el mercat laboral ha fet sentir-se excloses, descobrim habilitats individuals i observem com adquireixen competències professionals. Ho fem seguint els valors de l'Església: «Estima els altres com a tu mateix» (Mc 12:31).

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Respectant mesures higièniques i distàncies

Ens anem endinsant en aquest nou curs especial. Mai no ens havíem trobat en la situació que els ha tocat viure a les famílies, els mestres i professors, el personal d'administració i serveis, i els infants i joves que omplen les escoles de vida. Enguany, hi haurà moments en què es posarà a prova la vocació educativa dels docents; el motor intern de les seves iniciatives i activitats; la seva capacitat d'imaginar, de trobar solucions, d'encomanar il·lusió i de mantenir, amb esperit fort i constant, una tasca que només es pot realitzar amb fidelitat a l'ideal d'ajudar els alumnes a créixer i fer-se grans. Un curs marcat per la persistència de la pandèmia, la seva incerta evolució, la necessitat de normes i de protocols clars i abastables i d'actituds personals compromeses...

Benvingudes siguin les eines, tan ordinàries com extraordinàries, que el moment posa a l'abast i que tan bon servei han fet durant el passat confinament, i que continuaran fent, transformant determinats procediments i itineraris que semblaven inamovibles. Perquè, com em deia un profes-

sor ja allunyat de les aules per l'edat, després de molts anys de mestratge poc estrident però continuat i constant, sense el contacte directe, la relació interpersonal, la presència física i moral, no es poden transmetre valors humans, espirituals i religiosos. Una bona educació és bàsica per confiar en el futur d'un país, i avui en som força deficitaris. Quin contrast quan llegim a l'evangeli de Lluc els anys d'infantesa de Jesús: «Jesús creixia en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes» (Lc 2.52).

Ben retrobats siguin els nens i les nenes, els nois i les noies que omplen les aules respectant les mesures higièniques i distàncies previstes. Molt bona feina als professionals en aquest curs tan excepcional. Des de la fragilitat personal i les limitacions que la situació imposa, convé que no deixin d'oferir un mestratge que acompanya, i el testimoni d'una tasca quotidiana ben feta, reeixida, amb voluntat de trobada personal amb cada alumne, de trobada comunitària amb tot el grup classe, trobades orientades pel missatge evangèlic esmentat.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Hermanos todos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Desde primeros de agosto, en las audiencias de los miércoles, hemos podido oír al Santo Padre exponer con desvelo paternal la necesidad de «curar al mundo»; y así, entre otras muchas enseñanzas, el pasado 9 de setiembre, explicaba que «un virus que no conoce barreras, fronteras o distinciones culturales y políticas debe ser afrontado con un amor sin barreras, fronteras o distinciones».

En este marco de amor universal, ha regalado a la Iglesia y a todos los hombres de buena voluntad su cuarta encíclica: *Hermanos todos*, documento subtítulo: *Sobre la fraternidad y la amistad social*.

Con un entorno de oración y símbolo, ayer tarde, en su cuarta visita a Asís, el Papa, ante el sepulcro de san

Francisco, celebraba la Eucaristía y firmaba el documento. Cerca de 800 años después de aquel 3 de octubre en el que el santo, que comprendió la fraternidad en cada criatura de Dios, fuera recibido en el Cielo; su mensaje de hermandad es siempre válido.

Que Santa María nos ayude a todos a ser hermanos. «Lo que se hace en familia, lo que se hace en el barrio, lo que se hace en el pueblo, lo que se hace en la gran ciudad e internacionalmente es lo mismo: es la misma semilla que crece y da fruto»; nuestros gestos, también los más humildes, harán visible algo de la imagen de Dios, que es Amor.

Trabajemos unidos por el bien común con el horizonte de una humanidad nueva, realizada y feliz.

Lectures de la missa diària i santoral

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Dimarts [Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42].

Sant Bru (Colònia, 1035 - Squillace, 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart). Sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. □ Dimecres [Ga 2,1-2.7-14 / Sl 116 / Lc 11,1-4].

Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571). Sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, mr.; santa Julita, vg. i mr.

8. ■ Dijous [Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Lc 11,5-13].

Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. ■ Divendres [Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26].

Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev., fund. Sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Dissabte [Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28].

Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinà), de Fuenllana. Sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ † Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)

[Is 25,6-10a / Sl 22 / Fl 4,12-14,19-20 / Mt 22,1-14 (o bé: 22,1-10)]. Mare de Déu del Remei. Santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851). Sant Germà, bisbe i màrtir. Sant Joan XXIII, papa (1958-1963).

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l' enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construí al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. ¿Què podia fer per ella que no ho hagi fet? ¿Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaran, hi creixeran argelagues i cardes, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

Un cep vau portar d'Egipte, / per plantar-lo, traguéreu els nadius. / Els seus brots van créixer fins al mar, / els seus plançons, fins al Gran Riu. R.

¿Com és que heu derrocat la seva tanca, / perquè l'esfulli qualsevol vianant? / Hi entren els senglars a devassar-la / i els animals salvatges hi pasturen. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. / Senyor, Déu de l'univers, renoveu-nos, / feu-nos veure la claror de la vostra mirada / i serem salvats. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construí una torre de guàrdia, deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se'n anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar i a un li van pegar, a un altre el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, ¿què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema». Jesús els diu: «¿No heu llegit mai allò que diu l'Escrip-tura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

Lectura del libro de Isaïes (Is 5,1-7)

Voy a cantar a mi amigo el canto de mi amado por su viña. Mi amigo tenía una viña en un fértil collado. La entrecavó, quitó las piedras y plantó buenas cepas; construyó en medio una torre y cavó un lagar. Esperaba que diese uvas, pero dio agrazones. Ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más podía hacer yo por mi viña que no hubiera hecho? ¿Por qué, cuando yo esperaba que diera uvas, dio agrazones? Pues os hago saber lo que haré con mi viña: quitar su valla y que sirva de leña, derruir su tapia y que sea pisoteada. La convertiré en un erial: no la podarán ni la escardarán, allí crecerán zarzas y cardos, prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella. La viña del Señor del universo es la casa de Israel y los hombres de Judá su plantel preferido. Esperaba de ellos derecho, y ahí tenéis: sangre derramada; esperaba justicia, y ahí tenéis: lamentos.

Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

Sacaste una vid de Egipto, / expulsaste a los gentiles, y la trasplantaste. / Extendió sus sarmientos hasta el mar, / y sus brotes hasta el Gran Río. R.

¿Por qué has derribado su cerca / para que la saqueen los viandantes, / la pisoteen los jabalíes / y se la coman las alimañas? R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fija-te, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. / Señor, Dios del universo, restáuranos, / que brille tu rostro y nos salve. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,6-9)

Hermanos: Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis, visteis en mí, ponedlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «Escuchad otra parábola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos, envió sus criados a los labradores para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro y a otro lo apedrearon. Envío de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último, les mandó a su hijo diciéndose: "Tendrán respeto a mi hijo". Pero los labradores, al ver al hijo se dijeron: "Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia." Y agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestan: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a su tiempo». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»

«Passarà la vinya a uns altres»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El profeta Isaïes, en el text de la litúrgia d'avui, ens ofereix un antic cant d'amor en què l'estimat assumeix la figura del pagès i l'estimada la de la vinya. També trobem figures semblants en la literatura de l'antic Egipte, veí d'Israel i de Judà. Però aquest és un cant d'amor desil·lusionat: malgrat els esforços a favor de la vinya, aquesta dona raïm agre en comptes de raïm bo i saborós per a un bon vi de solera.

A l'Evangelí d'avui, Jesús planteja als grans sacerdots i als senadors del seu poble una altra paràbola, basada en el cant d'Isaïes. Però afegeix un detall nou: la vinya és cedida a uns pagesos perquè la treballin i paguin el seu arrendament cada any.

Arribada la tardor, el temps de cobrar l'arrendament de les vinyes un cop realitzada la verema, el propietari envia els seus criats per percebre la seva part acordada amb els vinyaters. Però aquests es neguen a pagar i, el més greu, és que van assassinant els criats i, fins i tot, el propi fill i hereu del propietari. Un disbarat com aquest resulta escandalós, i així ho assenyalen els oients de Jesús.

És llavors quan Jesús, sorprenent-los, fa una aplicació a la seva situació personal: la vinya és el poble, els seus dirigents són els pagesos arrendataris, els servents són els profetes que Déu ha anat enviant i, finalment, el fill és una referència al mateix Jesús, el Fill que Déu ha enviat al món per collir fruits de salvació.

La conclusió de Jesús és clara: «Us asseguro que us serà pres a vosaltres el Regne del cel i serà donat a un poble que produeixi el seu fruit». Els primers cristians van interpretar aquestes paraules referides al pas del judaisme al cristianisme: les promeses de Déu es compleixen finalment, no entre els jueus sinó entre els cristians.

L'advertència de Jesús serveix també per a nosaltres, els cristians actuals: si no som capaços de donar els fruits que Déu i Jesús esperen de nosaltres, és a dir, fruits de conversió, fruits de justícia, fruits de vida autènticament segons l'Evangelí, fruits de fe, esperança i caritat, el Regne de Déu ens serà també tret i passarà a un nou poble que sigui capaç de donar aquests fruits.

Ningú té la salvació assegurada, ni com a comunitat, ni com a persones; la salvació de Déu està íntimament lligada a la producció de fruits: o donem els fruits que Déu espera de nosaltres, vivint segons la seva paraula i les seves exigències, o bé Déu ens donarà l'esquena i buscarà de nou uns altres.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dilluns 5, a les 11 h. Recés d'inici de curs per a preveres i diaques al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Dimecres 7. Comissió executiva de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dijous 8, a les 16.30 h. Reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense a Barcelona.

Divendres 9, a les 10 h. Missa i inauguració de curs de l'Ateneu Sant Pacià a Barcelona. **A la tarda,** reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense a Barcelona.

Diumenge 11, a les 13 h. Inici de ministeri de Rector de Mn. Arturo Fabregat a la parròquia de Santa Maria de Rubí.

Sant Pere Octavià a Sant Cugat del Vallès. Es tingué present l'acció de gràcies per la creació.

Represa dels recessos d'Effetà. El cap de setmana del 20 de setembre va tenir lloc el recés d'Effetà per a joves, organitzat per la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola del Vallès, celebrat a Begues.

Inici de ministeri a la Trinitat de Sabadell. El diumenge 20 de setembre, Mons. Saiz Meneses va presidir la Missa a la parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell i va presentar Mn. Carles Cahuana com a nou Rector.

Inici de curs en el Seminari de Terrassa. El dimarts 22 de setembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar i Rector del Seminari, va presidir la Missa de l'inici de curs del Seminari a l'església de l'Assumpció de Valldoreix. A la celebració, va instituir lector el seminarista Martí Triguell, i acòlits els seminaristes Jacob Espín, Joan Hernández i Jan Martínez.

Festa de la Mercè. El dijous 24 de setembre, Mons. Saiz Meneses i Mons. Cristau varen concelebrar a la Missa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

En la pau de Crist

Gna. María Ester Alonso de Fuente, de les Filles de Santa Maria del Cor de Jesús. Morí a St. Cugat del Vallès als 67 anys de vida i 48 de professió religiosa.

Agenda

Recés del clergat. Dilluns 5 d'octubre a les 11 h, al Centre Borja. Dirigit per Mn. Norbert Miracle, Sotssecretari de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Inauguració de curs de l'Ateneu Sant Pacià. Divendres 9 d'octubre a les 10 h: Celebració de l'Eucaristia; a les 11.15 h: lliçó inaugural a càrrec del Dr. Armando J. Pego Puigbó, «Lectures de Déu a propòsit de George Steiner». Lloc: Seminari Conciliar de Barcelona.

Ordenació de preveres. El diumenge 18 d'octubre a les 18 h, a la Catedral, Mons. Saiz Meneses ordenarà de preveres els diaques Enric Catalán, Gustavo Lezama, Jean Damascène Rutaysire i Àlex Serra.

Notícies

Pregària a l'estil de Taizé a Sant Cugat. El dissabte 19 de setembre va tenir lloc la primera pregària a l'estil de Taizé d'aquest curs a la parròquia de

REMAD MAR ADENTRO

La Iglesia por el trabajo decente, aquí y ahora

El próximo día 7 de octubre celebraremos la Jornada Mundial por el Trabajo Decente. Este año la celebración viene enmarcada por el drama de la pandemia del coronavirus y por sus consecuencias en el mundo laboral. Si ya antes había muchas personas en riesgo de ir al paro, ahora son muchas más las afectadas, sobretodo aquellas que realizan los trabajos más sencillos. En el mundo hay suficientes recursos para que todos puedan vivir dignamente, la cuestión es cómo conseguir que se repartan más fraternalmente para que todos puedan vivir decentemente y llegar a fin de mes. Para ayudar a superar esta difícil situación, la Iglesia recuerda que debemos colocar en el centro de la actividad económica las personas y las familias.

La globalización y el desarrollo tecnológico han provocado un intenso debate sobre el futuro del mundo laboral, y será preciso estu-

diar cómo se puede crear ocupación para compensar las pérdidas previsibles y dolorosas de puestos de trabajo. Actualmente, con las consecuencias de la pandemia se abren todavía más interrogantes. En cualquier caso, desde la Iglesia queremos mantener la esperanza en la solidaridad y la fraternidad de las personas y las instituciones.

Necesitamos recuperar el sentido comunitario y fraternal de la sociedad buscando el bien común y reivindicando el papel de la política, ejercida con honestidad y transparencia. Es preciso recuperar el contrato social otorgando plena confianza a las personas, más aún, es urgente un nuevo contrato social para el trabajo. La economía productiva debe crear más trabajo decente y sostenible, debe repartirse mejor el trabajo y reducir, si es preciso, la jornada laboral. Se trata de repartir el trabajo y re-

partir mejor los beneficios. Al mismo tiempo, es preciso invertir más en formación para capacitar y reciclar profesionalmente las personas.

La Iglesia recuerda que todos tienen derecho a un trabajo digno y decente y también que hay que dar respuesta a tanta gente que sufre por falta de empleo o se ve obligada a realizar labores precarias. Si no llegan unas políticas más activas y eficaces contra el paro, si no se llega a un planteamiento radicalmente distinto de la economía, será cada vez más necesaria una renta básica universal que llegue a todos para ayudar a las personas y a las familias menos favorecidas. Todo ello gestionado siempre con la máxima eficacia y transparencia, y con la participación de todas las partes afectadas.

La crisis de la Covid-19 está actuando como catalizador de una propuesta que venía debatiéndose en el mundo de la economía: un ingreso mínimo vital. La pandemia ha suscitado el acuerdo —con matices— entre personajes públicos con pensamientos opuestos, ahora alineados en favor de una ayuda

a las familias que no tienen recursos para afrontar sus gastos básicos.

El domingo de Pascua, el Papa Francisco, en una carta dirigida a movimientos y organizaciones sociales señalaba que en este tiempo de especial dificultad, las personas, las comunidades y los pueblos deben estar en el centro de todo, unidos para curar y compartir, como un verdadero ejército invisible que lucha en las fronteras más peligrosas. Un ejército sin otras armas que la solidaridad, la esperanza y el sentido de comunidad que hoy reviven, porque nadie se salva solo ni puede caminar por la vida de manera individualista. En esta carta, el Papa lanza la propuesta de «un salario universal que reconozca y dignifique las tareas nobles e insustituibles que realizan» muchas personas que viven al día sin ningún tipo de garantías legales que les proteja.

Este domingo os invito a sentirnos cercanos a tantas personas que sufren situaciones dolorosas y, siguiendo la Doctrina Social de la Iglesia, ayudemos en la búsqueda de soluciones.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa